

женеца (Иванова, Кръстев 2006: 236-237).

“Хорохане” рома (уста миллет) в Североизточна България след къната играят „секме-накуцване”. Танцуват жените и булката, а музиката е характерна и се свири само за този танц.

При миллета вниманието към младоженеца е далеч по-малко. В петък вечер във Велико Търново и някои села от региона приятелите на младоженеца издигат специален дървен стълб... В горната част се прави фигура от тел, обвита в чимшир и напоена обилно със смола. Фигурата и целият стълб се запалват и по време на горенето приятелите на младоженеца танцуват край стълба. Свекървата ги дарява с пешкири и петел. Този обичай се нарича „катран геджеси” (Колев, Крумова 2005: 122).

Софийските йерлии къносват в събота вечерта. Къната се носи от свекървата, придружена от свои роднини по женска линия и приятелки. По време на ритуала роднините и приятелките на булката, които още не са омъжени, също протягат ръце, за да им се намажат с къна – за красота и да ги обичат момчетата (Марушиакова 1992-в: 88).

При всички общности къносва жена с първо венчило, а при някои групи задължително е изискването за родство на жената със семейството на младоженеца – тя трябва да е негова сестра или жена на негов брат. Тези ритуални условия са етап от приобщаването на булката към новото й семейство.

Къносване на булката

Сватбеният обичай при демирджии, лахо и рудари от Старозагорско започва в петък в дома на момчето с *направата на сватбено знаме*, сват-